

Коваленко Т.

СТРУКТУРНИЙ АНАЛІЗ, ЯК МЕТОД ПОШУКУ ІСТОРИЧНОГО ПРОТОТИПУ У КОЛЕКЦІЯХ ОДЯГУ 2006 Р.

Історію костюму умовно поділяють на історію світського історичного, народного, та сучасного костюму, що нерозривно пов'язаний із сучасною модою. Перші дві групи, в свою чергу, відносяться до усталених костюмних форм, сучасний же костюм є одним з найбільш динамічних об'єктів дизайну. При створенні нових колекцій провідні дизайнери світу шукають своє натхнення в минулих напрацюваннях з історії костюму та моди. Одним з напрямів розвитку сучасної моди є відображення історичних мотивів в сучасному одязі. Проте, на нинішньому етапі відбувається формальне запозичення зразків історичного та традиційного костюмів без його глибокого осмислення його композиційно — образних характеристик. Компоненти різних культур існують відокремлено, між ними не завжди відбувається взаєморозуміння та повноцінний діалог. Саме тому здійснення аналізу колекцій провідних дизайнерів світу та виявлення історичного прототипу, за допомогою методу структурного аналізу форми костюму — є актуальним питанням як для теоретиків, так і для практиків дизайну. Розглянемо прояви взаємодії історичного костюму і сучасної моди на прикладі колекцій 2006 р. Для цього проаналізуємо огляди, що склали професійними журналістами модної індустрії. Результати роботи представлені в таблиці №1 “Історичний костюм як прототип у колекціях одягу 2011 року”. Аналіз інформаційних джерел показав, що в 2006 році кутюр'є приділяли найбільшу увагу костюму XIV-XVI ст, тобто культурі епохи Відродження. Для забезпечення доставленої мети був проведений структурний аналіз колекцій «від кутюр» наступних торговельних марок: Christian Lacroix та Christian Dior сезону осінь-зима 2006. Також був проведений структурний аналіз костюму епохи Відродження, та виявленні основні характеристики притаманні жіночому костюму цього періоду.

В результаті порівняльного аналізу базових форм сучасних колекцій та костюму Відродження було встановлено, що моделі з колекції Крістіана Діора спирається на костюм епохи Відродження таких країн, як Італія, Іспанія, Франція, в той час як колекція дому Діор першочергово спирається на англійський та іспанський костюм того ж періоду. У своїх колекціях дизайнери використовують притаманні історичному костюму вирізи горловини,

довжину та форму спідниці, також широко використовується корсет та приховування форми груди. Відмінністю колекцій дому Діор та Лакруа є те, що Джон Гальяно (для Dior) використовує перемішування стилів та прототипів різних періодів, а в колекції Лакруа історичний прототип проявляється в більш традиційному наслідуванні: форма прототипу змінюється під впливом сучасних тенденцій моди (наприклад довжина спідниці) та особливостей виробництва (інші технології та матеріали порівняно з історичним).

Работа выполнена под руководством ас. каф. ТД Косенко О.И.